

Sygn. akt VII U 1351/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2017r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

Protokolant: Urszula Kalinowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 stycznia 2017r. w Warszawie

sprawy Z. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania Z. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 16 czerwca 2016r., znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje Z. M. prawo do emerytury pomostowej od dnia 1 maja 2016r.

UZASADNIENIE

Z. M. w dniu 18 lipca 2016r. złożył do Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

II Oddział w W., odwołanie od decyzji z dnia 16 czerwca 2016r., znak: (...), odmawiającej prawa do emerytury pomostowej i wniósł o jej zmianę, ewentualnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez organ rentowy.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, że decyzja organu rentowego jest krzywdząca, ponieważ w identycznej sprawie o sygn. akt VI U 1896/13 Sąd Okręgowy w Szczecinie wydał wyrok zmieniający zaskarżoną decyzję. Dodatkowo ubezpieczony podniósł, że na dzień składania wniosku jest osobą bezrobotną, zarejestrowaną w Powiatowym Urzędzie Pracy w N.. Do odwołania dołączył dokumentację potwierdzającą okresy zatrudnienia (odwołanie z dnia 18 lipca 2016r., k.2 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy zacytował art. 8 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych i wskazał, że ubezpieczony nie spełnia wymaganych warunków, bowiem nie udokumentował stosownym zaświadczeniem, o którym stanowi art. 51 ustawy o emeryturach pomostowych, co najmniej 10-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wymienionej w pkt 22 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych. Z uwagi na powyższe, zaskarżoną decyzją z dnia 16 czerwca 2016r. Zakład Ubezpieczeń

Společnych odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej (odpowiedź ZUS na odwołanie z dnia 26 sierpnia 2016r., k. 25 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Z. M., ur. (...), w okresie od dnia 26 czerwca 1979r. do dnia 31 grudnia 2002r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w likwidacji w Ś., w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach: rybaka pokładowego, starszego rybaka pokładowego oraz bosmana (umowa o pracę z dnia 26 czerwca 1979r., k. 97 – 98 tom II a.r., umowa o pracę z dnia 13 października 1986r., k. 93 – 94 tom II a.r., umowa o pracę z dnia 1 stycznia 1987r., k. 95 – 96 tom II a.r., pismo z dnia 26 czerwca 1998r., k. 99 tom II a.r., zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, k. 4 – 5 akt kapitałowych, świadectwo pracy z dnia 31 grudnia 2002r., k. 3 akt kapitałowych).

Do obowiązków ubezpieczonego jako rybaka i starszego rybaka należały prace związane z zarzucaniem i wybieraniem sieci, a ponadto wykonywanie różnych prac konserwacyjnych na statku. Z kolei jako bosman ubezpieczony nadzorował prace rybaków na pokładzie, a dodatkowo był odpowiedzialny za cały sprzęt do połowów, co wiązało się z większą odpowiedzialnością. Ponadto wykonywał również prace rybaka oraz starszego rybaka, zajmując się tak jak w okresie wcześniejszym, bezpośrednio połowem ryb. Ubezpieczony osobiście sprawdzał sprzęt do połowów. Takie prace wykonywał w systemie 8-godzinnym. Jego portem macierzystym był port w Ś., za wyjątkiem 7-miesięcznego rejsu pod obcą banderą, kiedy ubezpieczony pływał na greckim statku handlowym (zeznania ubezpieczonego Z. M., skrócony protokół rozprawy z dnia 25 stycznia 2017r., k. 47 – 49 a.s., e-protokół rozprawy z dnia 25 stycznia 2017r., k. 50 a.s.).

W dniu 14 lipca 1979r. ubezpieczony otrzymał świadectwo marynarza (rybaka) z uprawnieniami pracy na morzu na stanowisku rybaka od dnia 23 czerwca 1979r. (świadectwo marynarza (rybaka) polskich statków morskich, k. 10 a.s.). Następnie w dniu 30 maja 1985r. otrzymał świadectwo marynarza (rybaka) z uprawnieniami starszego rybaka od dnia 9 grudnia 1984r. (świadectwo marynarza (rybaka) polskich statków morskich, k. 11 a.s.). W dniu 18 grudnia 1985r. została wydana ubezpieczonemu książeczka żeglarska, potwierdzająca zamustrowanie na statkach, którego armatorem było Przedsiębiorstwo (...) w Ś., w służbie pokładowej na stanowisku rybaka i starszego rybaka (książeczka żeglarska, k. 12-16 a.s.). Następnie w dniu 18 stycznia 1993r. ubezpieczony otrzymał kolejną książeczkę żeglarską potwierdzającą zamustrowanie na statkach u tego samego armatora, w służbie pokładowej na stanowisku starszego rybaka i bosmana (książeczka żeglarska, k. 17-23 a.s.).

Z. M. od 1979r. do 1990r. pobierał dodatek dewizowy (zaświadczenie, k. 101 a.s.). W okresach od 27 listopada do 31 grudnia 1986r., od 18 czerwca 1990r. do 7 lipca 1991r., od 13 do 19 maja 1992r., od 18 marca do 22 kwietnia 1993r. oraz od 14 sierpnia do 23 września 2002r. korzystał z urlopów bezpłatnych (świadectwo pracy z dnia 31 grudnia 2002r., k. 3 akt kapitałowych).

W dniu 31 grudnia 2012r. ubezpieczony otrzymał od ww. zakładu pracy świadectwo pracy, z którego wynika, że od 26 czerwca 1979r. do 31 grudnia 2012r. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku rybaka, starszego rybaka pokładowego oraz bosmana (świadectwo pracy z dnia 31 grudnia 2002r., k. 3 akt kapitałowych). W tym samym dniu otrzymał również świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, ponieważ wykonywał prace wymienione w wykazie B dziale IV poz. 4 pkt 10, 11, 12 wykazu stanowiącego załącznik do Zarządzenia nr 24 Ministra-Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej z dnia 15 sierpnia 1983r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu gospodarki morskiej (świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, k. 8 tom I a.r.).

W okresach od 2 stycznia 2003r. do 22 czerwca 2004r., od 4 października 2004r. do 24 stycznia 2005r., od 12 lipca 2005r. do 11 kwietnia 2007r. oraz od 2 lipca 2007r. do 20 lipca 2008r. ubezpieczony zarejestrowany był w Powiatowym Urzędzie Pracy w N. jako osoba bezrobotna (zaświadczenia Powiatowego Urzędu Pracy, k. 9 i 11 tom I a.r.). Następnie w okresie od 2 lutego 2009r. do 31 sierpnia 2011r. ubezpieczony zatrudniony był w Zakładzie (...) w W. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku operatora urządzeń segregacji (świadectwo pracy z 31 sierpnia 2011r., k. 10 tom I a.r.). W okresie od 8 września 2011r. do 4 czerwca 2012r. był ponownie zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w N. jako osoba bezrobotna (zaświadczenie Powiatowego Urzędu Pracy, k. 11 tom I a.r.), natomiast

w okresie od 5 czerwca 2012r. do 5 kwietnia 2013r. podjął pracę w (...) Spółka Jawna z siedzibą w C. na stanowisku magazyniera (świadcstwo pracy z dnia 11 kwietnia 2013r., k. 12 tom I a.r.). W okresie od 6 maja 2013r. do 5 listopada 2013r. ubezpieczony był zatrudniony w Urzędzie Gminy P. na stanowisku robotnika gospodarczego w ramach robót publicznych (świadcstwo pracy z dnia 5 listopada 2013r., k. 14 tom I a.r.), a następnie w okresie od 6 listopada 2013r. do 31 sierpnia 2014r. był zatrudniony u tożsamego pracodawcy na stanowisku robotnika gospodarczego. Umowa o pracę została rozwiązana za porozumieniem stron (świadcstwo pracy z dnia 1 września 2014r., k. 15 tom I a.r.).

W okresie od 1 września 2014r. do 29 lutego 2016r. ubezpieczony pracował w (...) Zakładzie (...) w P. (świadcstwo pracy z dnia 29 lutego 2016r., k. 85 – 86 tom II a.r.). Od dnia 2 czerwca 2016r. ponownie został zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w N. jako osoba bezrobotna (decyzja Powiatowego Urzędu Pracy, k. 24 a.s.).

W dniu 7 maja 2015r. ubezpieczony złożył w organie rentowym wniosek o emeryturę pomostową (wniosek, k.1-7 a.r.). Po przeprowadzeniu postępowania Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. w dniu 3 czerwca 2015r. wydał decyzję znak: (...), odmawiającą Z. M. prawa do ww. świadczenia (decyzja z dnia 3 czerwca 2015r., k. 27 tom II a.r.). Ubezpieczony w dniu 16 czerwca 2016r. odwołał się od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę (odwołanie, k. 2 akt sprawy o sygn. VII U 1038/15). W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy, wskazał, że nie uwzględnił jako wykonywanej w szczególnych warunkach pracy w okresie od 19 lipca 1979r. do 13 sierpnia 2002r., ponieważ ubezpieczony nie przedstawił odpowiedniego zaświadczenia, potwierdzającego wykonywanie prac rybaka morskiego, wymienionych w pkt 22 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych (odpowiedź na odwołanie, k. 4 akt sprawy o sygn. VII U 1038/15). Na rozprawie w dniu 14 stycznia 2016r. ubezpieczony oświadczył, że cofa odwołanie wobec bezspornego faktu, iż nadal pracuje i tym samym nie spełnia warunku ubiegania się o emeryturę pomostową i wniósł o umorzenie postępowania (e-protokół, k. 26-27 akt sprawy o sygn. VII U 1038/15). Postanowieniem z dnia 14 stycznia 2016r. Sąd Okręgowy umorzył postępowanie w sprawie (postanowienie z dnia 14 stycznia 2016r., k. 26-28 akt sprawy o sygn. VII U 1038/15).

Ubezpieczony w dniu 30 maja 2016r. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ponowny wniosek o emeryturę pomostową wraz z informacją dotyczącą okresów składkowych i nieskładkowych (wniosek, k. 77-85 tom II a.r.).

Na podstawie dowodów uzyskanych w wyniku przeprowadzonego postępowania organ rentowy przyjął za udowodnione okresy nieskładkowe w wymiarze 4 miesiące i 11dni oraz okresy składkowe w wymiarze 29 lat, 9 miesięcy i 19 dni, tj. łączny staż sumaryczny w wymiarze 30 lat i 2 miesiące. Jednocześnie organ rentowy ustalił, że ubezpieczony nie spełnił warunków wynikających z art. 4 w związku z art. 8 oraz 49 ustawy o emeryturach pomostowych, ponieważ nie udowodnił wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach, wymienionej w pkt 20, 22 i 32 załącznika nr 1 do ustawy, wynoszącego co najmniej 10 lat. Organ rentowy nie uwzględnił jako wykonywanej w szczególnych warunkach pracy w okresie od 19 lipca 1979r. do 13 sierpnia 2002r., ponieważ zakład pracy nie potwierdził, że w tym okresie ubezpieczony wykonywał pracę wymienioną w załączniku nr 1 lub 2 ustawy o emeryturach pomostowych. Ponadto Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że brak podstawy prawnej do tego, aby organ rentowy dokonywał we własnym zakresie kwalifikacji okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, na podstawie dokumentacji zastępczej w postaci angaży i listy płac (decyzja z dnia 16 czerwca 2016r., znak: (...), k. 175 tom II a.r.). Z. M. odwołał się od powyższej decyzji (odwołanie z dnia 18 lipca 2016r., k.2 a.s.).

Wskazany stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów zawartych w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych, a także w oparciu o dokumenty zawarte w aktach sprawy o sygn. akt VII U 1038/15, które korespondowały ze sobą oraz tworzyły spójny stan faktyczny. Co istotne, strony, w tym organ rentowy, nie kwestionowały ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z tych dokumentów, stały się podstawą ustaleń faktycznych.

Podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń były również zeznania ubezpieczonego, który opisał pracę na stanowisku rybaka, starszego rybaka i bosmana. Oceniając zeznania Sąd nie miał podstaw, aby je zakwestionować, biorąc pod uwagę fakt, że były wewnętrznie spójne, a także w pełni zgodne z wiarygodnymi dowodami z dokumentów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie Z. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 16 czerwca 2016r., znak: (...), jako zasadne zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę prawną żądania ubezpieczonego stanowią przepisy ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2008r. Nr 237 poz. 1656). Ustawa ta ma charakter przejściowy, ograniczając prawo do uzyskania świadczenia dla osób urodzonych po dniu 31 stycznia 1948r., które prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze rozpoczęły z dniem 1 stycznia 1999r. Celem tej ustawy jest ograniczenie kręgu uprawnionych do emerytury z powodu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze do mniejszej liczby sytuacji uzasadnionych rzeczywistą koniecznością przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w których oczekiwania osób, które rozpoczęły wykonywanie takiej pracy na starych zasadach, na wcześniejsze przejście na emeryturę, powinny zostać zaspokojone (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012r., II UK 164/11, OSNP 2013, nr 5-6, poz. 62 i z dnia 4 września 2012r., I UK 164/12, LEX nr 1284720).

Wskazany cel ustawy o emeryturach pomostowych realizują przepisy określające warunki nabycia prawa do przewidzianego w niej świadczenia, w tym art. 4 i art. 49. W myśl pierwszego z nich, prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948r.;
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
5. przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
6. po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Z powołanego unormowania wynika, że przy nabywaniu prawa do emerytury pomostowej na podstawie w/w przepisu uwzględnieniu podlegają przypadające przed dniem 1 stycznia 1999r. okresy pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 i art.

33 ustawy emerytalnej, jednakże dotyczy to wyłącznie sytuacji spełnienia przez ubezpieczonego wszystkich pozostałych przesłanek określonych w art. 4, które muszą wystąpić łącznie.

W przedmiotowej sprawie Z. M. wskazywał jako wykonywaną w warunkach szczególnych pracę rybaka morskiego, stąd istotny jest w jego przypadku był również art. 8 ustawy o emeryturach pomostowych, który wskazuje, że pracownik wykonujący prace w szczególnych warunkach wymienione w pkt 20, 22 i 32 załącznika nr 1 do ustawy, który spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1, 4-7, nabywa prawo do emerytury pomostowej, jeżeli:

- 1) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 50 lat dla kobiet i co najmniej 55 lat dla mężczyzn;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach wymienionej w pkt 20, 22 (prace rybaków morskich) i 32 załącznika nr 1 do ustawy, wynoszący co najmniej 10 lat.

Poza sporem pozostawało w sprawie, że ubezpieczony po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych, a zatem nie spełniał wymogu wynikającego z art. 8 w związku z art. 4 pkt

6 ustawy. Nie wyklucza to jednak możliwości uzyskania przez niego świadczenia, bowiem wyjątek od zasady wynikającej z w/w przepisów wprowadził art. 49 ustawy. Zgodnie z tym przepisem prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2 okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

W art. 3 ustawy wskazano, że prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwale uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy. Prace o szczególnym charakterze są to natomiast prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy (art. 3 ust. 3).

W rozpatrywanej sprawie ubezpieczony spełnił warunki zgodnie z art. 4 pkt 1, 4 - 5 i 7 w związku z art. 8 w związku z art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych. Urodził się po 31 grudnia 1948r. (data jego urodzenia to 28 maja 1960r.), osiągnął wiek 55 lat (z dniem 28 maja 2015r.), rozwiązano z nim stosunek pracy (obecnie ubezpieczony jest bezrobotny), posiada okres składkowy wynoszący co najmniej 25 lat, a ponadto przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, co potwierdza zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci: świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach wydanego przez Przedsiębiorstwo (...) w Ś., dokumentacja z przebiegu zatrudnienia znajdująca się aktach rentowych, a także zeznania ubezpieczonego. Na tej podstawie nie ulega wątpliwości, że przed 1 stycznia 1999r. Z. M. pracując w Przedsiębiorstwie (...) w Ś., w okresie od dnia 26 czerwca 1979r. do dnia 31 grudnia 1998r. (za wyjątkiem okresów urlopów bezpłatnych) wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace w warunkach szczególnych, o których mowa w § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. 1983r., Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Praca ubezpieczonego wykonywana w w/w okresie, tj. 26 czerwca 1979r. do dnia 31 grudnia 1998r., a także później od 1 stycznia 1999r. do 13 sierpnia 2002r., została wymieniona również w pkt 22 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych („Prace rybaków morskich”) i w świetle przepisów ustawy o emeryturach pomostowych może być kwalifikowana jako wykonywana w warunkach szczególnych. Ubezpieczony bowiem jako rybak, starszy rybak oraz bosman wykonywał prace pokładowe, zajmując się połowem ryb, zarządzaniem sprzętem, który do połowu służył oraz jego konserwacją. Ponadto, będąc bosmanem, wciąż pracował w służbie pokładowej, bo sam również zajmował się połowem ryb, a ponadto nadzorował pracę rybaków i nimi zarządzał. Wobec tego, biorąc pod uwagę interpretację pojęcia „prace rybaka morskiego”, przedstawioną w uchwale 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 września 2015r. (III UZP 7/15), z całą pewnością w całym okresie pracy w Przedsiębiorstwie (...) w Ś. (z wyłączeniem okresów urlopów

bezpłatnych), Z. M. wykonywał prace wymienione w pkt 22 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych. Okres tych prac znacznie przewyższa wymagany okres 10 – letni.

Odnosząc się do argumentacji Zakładu odnośnie braku zaświadczenia wydanego przez pracodawcę na podstawie art. 51 ustawy, wskazać należy, że w/w przepis istotnie wskazuje, że płatnik składek jest zobowiązany do wystawiania zaświadczeń o okresach pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, za okresy przypadające przed dniem 1 stycznia 2009r., lecz brak takiego zaświadczenia nie uniemożliwia ustalenia, że zatrudnienie wnioskodawcy spełnia wymogi z art. 3 ust. 1 i 3 ustawy. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 20 lutego 2013r. „nie można podzielić poglądu, że wykonywania pracy w szczególnych warunkach, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z 2008r. o emeryturach pomostowych, można dowodzić przed sądem jedynie na podstawie świadectwa pracy wystawionego przez płatnika składek, gdyż przepis art. 51 tej ustawy nie zmienia przepisów kodeksu postępowania cywilnego określającego katalog środków dowodowych, przy pomocy których strona może udowodniać fakty, z których wywodzi skutki prawne” (III AUa 1044/12, LEX nr 1289529).

W przedmiotowej sprawie Z. M. nie mógł przedstawić zaświadczenia, na jakie powołuje się organ rentowy, gdyż jego zakład pracy został zlikwidowany i po wejściu w życie ustawy o emeryturach pomostowych nie było podmiotu, który mógłby wypełnić wspomniany wymóg. Sąd ma jednak możliwość przeprowadzać wszelkie dowody i czynić własne ustalenie w zakresie, jaki był sporny w rozważanym przypadku. Zdaniem Sądu praca wykonywana przez Z. M. w Przedsiębiorstwie (...) w Ś. była pracą w warunkach szczególnych nie tylko w myśl przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r., ale również jako taka może być kwalifikowana na podstawie załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych (pkt 22). Świadczy o tym brzmienie wspomnianego pkt 22 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych oraz rodzaj prac, jaki w w/w zakładzie realizował ubezpieczony. Przy tym podkreślić należy, iż tego rodzaju prac Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie kwestionował, a jedynie powoływał się na brak zaświadczenia, o którym mowa w art. 51 ustawy.

Mając na uwadze wskazane okoliczności i powołaną argumentację Sąd ocenił, iż Z. M. spełnia wszystkie konieczne warunki do otrzymania emerytury pomostowej, wskazane w art. 4 i 8 w związku z art. 49 ustawy z dnia 19 grudnia 2009r. o emeryturach pomostowych. W związku z tym należało dokonać zmiany zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie emerytury pomostowej od dnia 1 maja 2016r.

Zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach pomostowych w związku z art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (tekst jedn. Dz. U. z 2013r. poz.1440 ze zm.) świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Ogólną zasadą prawa emerytalno-rentowego jest więc, że świadczenie wypłaca się na wniosek zainteresowanego, poczynając od dnia powstania prawa do emerytury (tj. spełnienia ustawowych warunków), lecz nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o świadczenie. W rozważanym przypadku Z. M. złożył ponowny wniosek o przyznanie wnioskowanego świadczenia w dniu 30 maja 2016r., a zatem należało przyznać mu emeryturę pomostową począwszy od dnia 1 maja 2016r., czyli od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożył wniosek.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)